

Dækningsvejledningen Bilag 1

Stormrådet

Dato: 21. april 2022

Sag: FORCE-18/04593-7

Sagsbehandler: /PJ

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 50 00

CVR-nr. 30 74 16 33

stormraadet@stormraadet.dk
www.stormraadet.dk

Særlige forhold vedrørende tørkeerstatningsordningen

Tørkeerstatningsordningen træder i kraft pr. 1. juli 2022. Som ved de øvrige erstatningsordninger, stormflods- og oversvømmelsesordningerne, skal de væsentligste fortolkningsbidrag og praktiske vink vedrørende tørkeerstatningsordningen findes i den dækningsvejledning, som Stormrådet har udgivet, og som opdateres med jævne mellemrum.

I tillæg hertil findes i dette bilag en beskrivelse af de særlige forhold vedrørende tørkeerstatningsordningen, som er specielle for denne ordning og ikke er tværgående forhold for alle tre ordninger. Disse specielle forhold fremgår af §§ 9, 13 og 14 i bekendtgørelse om erstatning for skader forårsaget af stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer og tørke.

Ad § 9 – skadesbegrænsning

Bestemmelsen omhandler skadesbegrænsning, nærmere bestemt hvad der kan karakteriseres som nødvendig skadesbegrænsning i en konkret situation. Bestemmelsen er nødvendig, da omkostninger til skadesbegrænsning ikke er belagt med selvrisiko, og derfor skal kunne udskilles fra de øvrige omkostninger i en skadesopgørelse.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 1, omhandler den skadesbegrænsning, som sikrer mod forværring af den konkrete skade, typisk revnedannelser. Det kan fx være understøtning og afstivning af fundamenter, men også andre tiltag, som efter taksators opfattelse er nødvendige for at sikre, at skaden ikke udvikler sig.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 2, omhandler den skadesbegrænsning, som sikrer mod andre skader, som fx kan være oversvømmelse på grund af indtrængende vand fra nedbør eller fra vandløb, søer eller havet, skimmelsvamp eller andre fugtskader. Det kan også være sammenstyrtning, som i det konkrete tilfælde også kan høre under stk. 1, nr. 1.

Uanset om der er tale om sikring mod forværring af den skete skade, eller sikring mod andre skader, vil det være taksator, evt. med hjælp fra eksterne eksperter, der afgør, hvad der må anses for et nødvendigt skadesbegrænsningstiltag.

Området vedrørende skadesbegrænsningstiltag vil blive udbygget i takt med praksis, således at der på sigt vil være et mere omfattende katalog af sådanne.

Ad § 13 – undersøgelse af skadested

Bestemmelsen er indsat med henblik på at regulere den uvildige undersøgelse, der skal sættes i værk, når en anmeldelse om en tørkeskade er registreret i Naturskadebasen. Der er forskellige delelementer af bestemmelsen, man skal være opmærksom på.

a) Foretage en undersøgelse, hvem

Det er op til forsikringsselskabet at ”ekspedere” iværksættelsen af en undersøgelse af skadestedet med henblik på at kunne konstatere, om der har været en skadesforårsagende tørke på stedet. Undersøgelsen skal være uvildig og skal foretages af en aktør, som har særlig ekspertise inden for tørkeforhold. Det vil typisk være et ingeniørfirma (jordbundsundersøgelsesfirma), som kan foretage sådanne undersøgelser. Hvis forsikringsselskabet ikke umiddelbart har kontakt til en sådan virksomhed, kan en kontakt til FRI (Foreningen af Rådgivende Ingeniører) være en hjælp til at sikre uvildighed.

b) Foretage en undersøgelse, hvad

Der skal efter omstændighederne foretages en undersøgelse af jordbund og skadested i øvrigt, fx vegetation og terrænforhold, således at alle de nødvendige oplysninger, til afgørelse af, om der har været tørke som defineret i loven, er afdækket, og samlet kan bevirke en tilstrækkelig konklusion. Der kan være tale om en lang række forhold, der kan kvalificere undersøgelsen, herunder generelle lerforekomster i området, vandindhold i jordbundsprøve, karbonatindhold i jordbundsprøve, lermineralsammensætning (inkl. lerminerale med svællende egenskaber % af totalprøven), kornstørrelseskurve (inkl. lerfraktion), m.v.

På sigt kan et nyt hydrologisk tørkeindeks baseret på modelberegnet vandindhold i rodzonen og det fri vandspejl i jorden (HIP) erstatte undersøgelsen eller i hvert fald være det primære værktøj til konstatering af tørke. Dette værktøj er under udvikling.

Der skal også tages højde for, om der har været konkurrerende skadesårsager, fx pilotering, etablering af spuns eller andet der kan skabe jordrystelser med mulige revnedannelser i de omkringliggende ejendomme til følge. Disse skal indgå i undersøgelsen, og det skal afspejles i konklusionen, i hvilket omfang sandsynligheden taler for den ene eller den anden skadesårsag.

Naturskaderådet kan i tvivlstilfælde bede om yderligere oplysninger, der kan kvalificere den beslutning, der skal træffes.

c) Foretage undersøgelse, hvornår

Der kan være situationer, hvor det kan udelukkes, at der er tale om en tørkeskade, fx hvor en anden situation, fx pæleramning i nærliggende anlægsarbejder m.v. har forårsaget skaden. Der kan på samme måde være situationer, hvor det er umiddelbart tydeligt, at skaden kun kan være forårsaget af tørke. I sådanne situationer kan rapporten gøres meget kort, uden at der fx behøver at foretages jordbundsprøver. Disse situationer er formentlig ikke ”normalsituationer”, og det betyder, at jordbundsundersøgelser vil være det normale ift. udarbejdelse af rapporten.

Ad § 14 – tidspunktet for en skades indtræden

Tidspunktet for en skades indtræden er afgørende for at konstatere, om en anmeldelse af skaden er sket rettidigt (senest 2 måneder efter skadens indtræden). En tørkeskade vil typisk opstå over tid i modsætning til stormflods- og oversvømmelsesskader, som opstår på det tidspunkt, vandet rammer, eller umiddelbart i tilknytning hertil. En tørkeskade kan således starte som en mindre revne, som en almindelig husejer ikke lægger mærke til, eller som forekommer naturlig, fx i et træhus, hvor træet er organisk materiale, som arbejder ift. vind- og vejrforhold, eller som er kommet til syne på et tidspunkt, hvor der har været større anlægsarbejder i et område. Der kan også være tale om en umiddelbar sætningsskade, hvis jordbunden giver efter meget hurtigt efter at være drænet for vand.

Det kan derfor være vanskeligt umiddelbart at afgøre tidspunktet for en skades indtræden. Afgørende faktorer kan fx være, hvornår skadelidte har og kan have opdaget skaden (revnen), om der er andre tegn på en skade end lige den ene revne, som skadelidte refererer til m.v.

Tidspunktet må derfor være det tidspunkt, hvor skadelidte med rimelighed kan konstatere, at der foreligger en usædvanlig skade på bygningen, som ikke kan siges at skyldes almindelige, naturlige forhold, som alle bygninger oplever. Det vil her være relevant at tage i betragtning, om en bygning er opført i et område, med store lerforekomster.

I tvivlstilfælde vil det være op til taksator at afgøre tidspunktet for skadens indtræden. Indtil der eksisterer et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag, skal tidspunktet for skadens indtræden vurderes som det senest mulige tidspunkt, dog således at dette skal være sandsynligt ift. de oplysninger, der kan skaffes om dette spørgsmål, herunder skadelidtes eget udsagn.

Ved rimelig tvivl om tidspunktet for skadens indtræden, skal dette komme den skadelidte til gode.